

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

18/1/2010 **Μια μέρα του καλοκαιριού** *Χιροκάζου Κόρε Εντα*

25/1/2010 **Κυριακάτικο κάλεσμα** *Αντριάν Σιτάρου*

1/2/2010 **Fish Tank** *Αντρέα Άρνολντ*

8/2/2010 **Welcome** *Φιλίπ Λιορέ*

15/2/2010 **Η γη των κοκκινων ανθρώπων** *Μάρκο Μπεκίς*

22/2/2010 **Γλυκειά Έξαψη** *Αντρέι Βάιντα*

1/3/2010 **Ο χρόνος που απομένει** *Ελάι Σουλεϊμάν*

8/3/2010 **Καμπέι, η μητέρα μας** *Γιότζι Γιαμάντα*

15/3/2010 **Αγριόχορτα** *Αλέν Ρενέ*

22/3/2010 **Σκότωσα τη μητέρα μου** *Χαβιέ Ντόλαν*

12/4/2010 **Η μάχη του Αλγερίου** *Τζίλο Ποντεκόρβο*

19/4/2010 **Ο μεγάλος ύπνος** *Χάουαρντ Χοκς*

ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ - I KILLED MY MOTHER

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Xavier Dolan

Ηθοποιοί: Xavier Dolan, Ann Dorval, Suzanne Clement, Francois Arnaud, Patricia Tulasne, Niels Scheider, Monique Spaziani

Μουσική: Nicholas S. L'Herbier

Κοστούμια: Nicole Pelletier

Χώρα: Καναδάς (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 100'

Διακρίσεις: - 3 Βραβεία στο Φεστιβάλ Καννών 2009

* C.I.C.A.E. στον Xavier Dolan

* Prix Regards Jeune στον Xavier Dolan

* Σκηνοθεσίας στον Xavier Dolan

- Ειδική Μνεία στον Xavier Dolan στο Bangkok International Film Festival 2009

- 2 Βραβεία στο Namur International Festival of French-Speaking Film 2009

* Σεναρίου στον Xavier Dolan

* Golden Bayard, Ηθοποιίας στην Anne Dorval και Σκηνοθεσίας στον Xavier Dolan

- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στον Xavier Dolan στο Vancouver International Film Festival 2009

- Πρώτο Βραβείο στον Xavier Dolan στο Zagreb World Festival of Animated Films 2009

- Πρώτο Βραβείο Σκηνοθεσίας στον Xavier Dolan στο Reykjavik International Film Festival 2009

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ο 19χρονος Xavier Dolan, περιγράφει μια αξέχαστη ιστορία για τη σχέση αγάπης - μίσους ανάμεσα σε έναν γιο και τη μητέρα του. Συγκλονιστική!

Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι είναι αμαρτία να μισείς τη μάνα σου. Υποκρίνονται! Κι αυτοί έχουν μισήσει τις μάνες τους. Μπορεί για μια στιγμή,

μπορεί για ένα χρόνο. Μπορεί τώρα να μην τις μισούν ή και να το έχουν ξεχάσει... αλλά όλοι τις έχουν μισησει!

"Ατρόμητο, γενναίο και γεμάτο ωμή ζωντάνια".
Eye Weekly, Jason Anderson

"Η πραγματική ψυχή της ταινίας βρίσκεται στα αντικρουόμενα συναισθήματα που όλοι μας τρέφουμε γι' αυτούς που αγαπάμε περισσότερο, και σε αυτόν τον τομέα, ο Dolan αποδεικνύεται να είναι πολύ σοφότερος από ότι η τρυφερή του ηλικία προστάζει.

Ο Dolan έχει απίστευτα ζωηρή κινηματογραφική και κωμική φαντασία"

The Hollywood reporter, Peter Brunette

Ο Υμπέρ Μινέλ, ένας θρασύς 17χρονος, νιώθει έντονη απέχθεια για τη μητέρα του. Την κρίνει με περιφρόνηση, βλέπει μόνο τα παλιομοδίτικα μπλουζάκια της, την κιτς διακόσμησή της και τα αηδιαστικά ψίχουλα που κολλάνε γύρω απ' το φλύαρό της στόμα. Πίσω απ' αυτά τα εκνευριστικά χαρακτηριστικά, βρίσκονται οι βαθιά ριζωμένοι μηχανισμοί που η ίδια η μητέρα του έχει με τόση ζέση καλλιεργήσει - η χειριστικότητα και η ενοχή. Ο Υμπέρ, μπερδεμένος και διχασμένος απ' αυτή τη σχέση αγάπης - μίσους που τον κατατρέπει κάθε μέρα και πιο πολύ, "μπαινοβγαίνει" στην εφηβεία που άλλοτε τη ζει ως περιθωριακός κι άλλοτε ως κοινός νέος, συνδυάζοντας την καλλιτεχνική δημιουργία, το άνοιγμα σε νέες φιλίες, τον εξοστρακισμό και το σεξ. Την ίδια ώρα, τον "κατατρώει" η περιφρόνηση γι' αυτή τη γυναίκα που κάποτε - άγνωστο πώς - την αγάπησε.

Με την πρώτη του ταινία, ο 19χρονος Xavier Dolan, δημιούργησε μια από τις σημαντικότερες ταινίες της χρονιάς!

Η αποκάλυψη του φετινού φεστιβάλ των Καννών (C.I.C.A.E. Award, Prix Regards Jeune, SACD Prize Directors' Fortnight) και επίσημη πρόταση του Καναδά για τα φετινά Όσκαρ, που ενθουσίασε και το κοινό του φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Πρωτοποριακή σκηνοθετικά και σεναριακά, άψογη στιλιστικά και δυνατή ερμηνευτικά.

"Η παραχώδης σχέση μεταξύ μιας μητέρας και ενός γιου ξετυλίγει με έναν ενδιαφέροντα συνδυασμό άγριας μανίας και αγάπης στην ταινία "Σκότωσα τη Μητέρα μου". Ένα εξαίρετο, ημι-αυτοβιογραφικό δυναμικό κατόρθωμα από τον σεναριογράφο/σκηνοθέτη/παραγωγό/πρωταγωνιστή Xavier Dolan, είναι μια ταινία με το τίμημα της έξυπνα παρατηρηθείσας αλήθειας.

Οι ταινίες ενηλικίωσης είναι ένα είδος αρκετά καλλιεργημένο και η ταινία του Dolan έχει κάποια κοινά με το C.R.A.Z.Y και το Tarnation, αλλά ξεχειλίζει από καυστικό χιούμορ και συγκλονιστικές ερμηνείες τα οποία κάνουν το ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ να ξεχωρίζει από το πλήθος άλλων ταινιών του είδους του. Αρκετά εντυπωσιακό ώστε να κερδίσει κριτική αναγνώριση και αρκετά διασκεδαστικό ώστε να τραβήξει το κοινό, αυτή η ταινία θα έχει μια πολυάσχολη ζωή στα Φεστιβάλ και παράλληλα εισπρακτική επιτυχία.

Αν η ταινία ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ήταν απλά διαδοχικοί τσακωμοί θα γινόταν σύντομα κουραστική. Ο Dolan είναι μόνο 20 χρονών αλλά δείχνει μεγάλη ωριμότητα και σιγουριά ως δημιουργός με τον τρόπο που συλλαμβάνει και τις δύο πλευρές αυτής της περίπλοκης σχέσης.

Ο Dolan δημιουργεί μια πιλοκή που κυλάει ομαλά και ενσωματώνει τις λογοτεχνικές αναφορές, το μοντάζ και τις ασπρόμαυρες μπροστά στην κάμερα εξομολογήσεις του Hubert. Όλα αυτά φωτίζουν την κεντρική σχέση αλλά δεν φαίνονται ποτέ επιτηδευμένα όπως θα μπορούσαν να φανούν σε άλλα χέρια. Η μεγάλη αρετή του Dolan είναι η οξεία αίσθηση του κωμικού που έχει.

Η ταινία ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ είναι μοναδική και πετυχαίνει το στόχο της γιατί απεικονίζει την αλήθεια για τις ανθρώπινες σχέσεις την οποία ο κάθε ένας από τους θεατές μπορεί να αναγνωρίσει και να ταυτιστεί".

Screen Daily, Allan Hunter

XAVIER DOLAN

Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος, Παραγωγός, Καλλιτεχνικός Διευθυντής και Πρωταγωνιστής της ταινίας.

Ο Xavier Dolan γεννήθηκε στο Μόντρεαλ το 1989. Έκανε το ντεμπούτο του όταν ήταν πολύ μικρός και εμφανίστηκε σε διάφορα διαφημιστικά μιας φαρμακευτικής εταιρείας, και αργότερα δούλεψε στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο.

Η Ταινία ΣΚΟΤΩΣΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία ως σκηνοθέτης και παραγωγός της οποίας το σενάριο έγραψε όταν ήταν 17 χρονών.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

I KILLED MY MOTHER (J'AI TUÉ MA MÈRE) by Xavier Dolan (2009), MARTYRS by Pascal Laugier (2007), MIROIRS D'ÉTÉ by Etienne Desrosiers (2006), THE HIDDEN FORTRESS (LA FORTERESSE SUSPENDUE) by Roger Cantin (2000), LE MARCHAND DE SABLE by Nadine Fournel (1997), J' EN SUIS by Claude Fournier (1996).